

Solbackatidningen

TIDNINGEN FÖR ALLA

SOLBACKA-ELEVER

2000

Solbackatidningen ges ut för alla Solbackas eldsjälar av Föreningen Solbackapojkarna

Upplaga: 1 100 ex. Postgiro: 13 09 19 - 4

Redaktör: Jüri Kurvits

Tidningens adress: c/o J. Kurvits, Åsgården 3, 753 10 Uppsala

Tel & fax 018-12 94 50; e-post: jkurvits@alfa.telenordia.se

Produktion: Thomas Pilo/Woxnadalens Reklambyrå AB, Box 94, 828 22 Edsbyn.

Avsändare: Gudrun Carlstén, St. Annegatan 9, 611 33 Nyköping.

Kära läsare!

Jag hoppas att millennieskiftet passerat utan de svårigheter som olyckskorpana så intensivt krasrade om och att vi nu med friska krafter kan ta oss an de uppgifter som ligger framför oss.

Men först ett stort tack till de som medverkar i årets tidning. Det är kontakterna med dessa författare, historieberättare och deras alster som gör redaktörslivet lättare. Men det behövs ständigt nytt material, även fotografier, ty utan Ditt bidrag blir det ingen tidning. Det blir bara ett informationsblad med kallelse till nästa Solbackadag. Därför är det dags igen – eller som det heter i den traditionella nyårsesketchen Grevinnan och betjanten: "the same procedure as last year? Yes, the same procedure as every year?" Alltså, en återkommande väldjan om litterära bidrag till tidningen.

En mycket framstående professor lär ha sagt att de som ständigt blickar bakåt och minns, eller försöker minnas hur det var en gång, de är tontar och bakåstråvare. Nej, nu skall man ha siktet inställt på 2000-talet och inte bli nostalgitisk. De som vill släpa på skuggor från en gången tid skall sitta i ett hörn på hembygdsmuseum och låta sig betittas. Sunt folk blickar framåt!

Naturligen skall man blicka framåt men det får inte hindra att man även kastar en och annan blick i backspegeln. Utan det fortlöpna finns det ju ingen framtid. Det är i backspegeln vi Solbackaelever har vår gemensamma historia, det som i så hög grad bidrar till att vi hänslas samman och som gör att Föreningen Solbackapojkarna än i denna dag existerar och är mer välmiende än på länge. Och något navelskådande existerar inte utan vi satsar offensamt på framtidens informationsteknologi med en egen hemsida.

Årsmöte 1999 i Skolans aula. Avgående sekreterare Johan Zetterqvist i förgrunden. Tack Johan för Ditt engagemang och för Dina insatser!

Men det kan inte vara fel att ibland låta tankarna vandra tillbaka till det som en gång var och att då och då titta bakåt genom minnets kikarlns och minnas och berätta om de öden och äventyr som utspelade sig mellan Mistelns och Kyrksjöns stränder. Dessa minnen är viktiga för oss och det är en viktig uppgift för Solbackatidningen att påminna om och förmedla dessa till sina läsare.

Det finns mycket att berätta från skoltiden, men det är märkligt att det är så svårt att få det på papper.

Det är ju ett känt faktum att de som går ut dagens skola ofta varken kan läsa eller skriva, trots att vi har "världens bästa skola". Vi som emellertid hade förmånen att gå i en skola där man lärde sig, eller tvingades lära sig, borde inte ha detta att skylla på. De som påstår att de inte minns, och som helt glömt att det ofta regnade på sommarna i deras ungdom, är forslätna. Men alla ni andra! Informationsteknologins tidevarv är författandet ingen svår konst. Det finns t.o.m. en enkel genväg till Parnassen via datorn, närligen en CD-Rom med namnet "Publisher" som enligt reklamen gör vem som helst till en fullfjädrad författare. Sitt inte i döda tangenters sällskap. Vack gamla minnen liksom de döda keyboardtangenterna till liv och skriv en Solbackaskrön! Alla bidrag (nästan) kommer att publiceras.

Avslutningsvis en travesti på en skylt som hängde på sovjentska kontor på 30-talet.

"En pratkvart är guld värde för spionen".

Alltså, alla pratkvartsar, ni är guld värda för redaktören. Hör av er!

Red.

SOLBACKADAGEN 29 MAJ 1999

Den sömländska naturen var bedrärande vacker med sol och försommarvarme. När styrelse- och årsmötet avhållits, middagen inmändigats, och kvällens gullmoln hade kransat fastet, kom ett stilla duggregn.

Knappt 80 deltagare hade anlänt från när och fjärran, varav 14 st. 50-årsjubilarer och hela 30 st. 30-årsjubilarer.

I sedvanlig ordning hölls styrelse- och årsmöte där en del förändringar av ledamöter skedde. Mer om detta på annat ställe.

När den provencalska cour de filén kommit på bordet och de talträngda klingat i glasen, berättade en middagstalare att han redan vid Jättnabacken hört en fägel(troligen flyntfågel från det södra landskapet, och sannolikt en Ostgöta-Sädes årla), sjunga: Helan går....! Och i denna lustiga, festliga och gemytliga anda fortsatte kvällen i glada Solbacka-vänners lag. Man mindes och man minnes inte alls, man berättade, man skvalrade och man hade trevligt.

Foto: Jüri Kurvits,

40-års jubilärerna läddar upp inför årsmötet. Från vänster: Hans Karlsson, Fredrik Norberg, Torsten Leman, Fredrik Hultbom, Mabel Leman, Viveka & Ian MacDonall.

Lasse "det är ju Solbacka som fört oss samman" Baalack, anlände i en mobil bönning med åtföljande parkeringsplatser för två bilar samt kok med uteservering under tak! Allt detta parkerades och monterades upp utanför Olympen och blev det givna samtalsanträdet och innestället för kvällens och nattens vickning. Denna bestod inte i år av sedvanlig kör med bröd utan av en exotisk rätt med pitabröd, tillagad i en vokpanna av sällan skädat format. Men inte nog med detta. Allt var dessutom alldeles gratis! Heder och tack åt dem som ordnat och sponsrat detta!

Stämningen höjdes ytterligare när det mitt bland volkanet meddelades att Sverige vunnit Schlager-EM. Glada till sinnet, men kanske något tunga i huvudet, lär de sista entusiasterna kommit i sång vid 3-tiden.

De som sponsrade vickningen:

Lars Baalack, Sandsta Söteri, Ernst Nyberg, Mäklarproffsen, Peter Rudbeck, reds abr, Tomas Stenberg, Stenberg & Westerling Bil AB, Lars Frisell, Smart Water, Gunnar Ekdahl, Tunnstopet.

De som höll volgrytan kokande: Torgny Görsén, Madeleine Åkerfelt

Foto: Ernst Nyberg,

Lasse Baalack's mobile restaurationsanläggning framför Olympen.

SÅ HÄR SÅG VI UT VID MIDDAGEN PÅ SOLBACKADAGEN

Inte alla middagsdeltagare finns med på bild och detta beror på flera olika saker. Redaktören, som inte är proffsfotograf, lyckas inte att med sin amatörfotokamera få med alla i fokus. Och suddiga bilder går inte att trycka. Dessutom har en del lämnat sina platser när fotografen

finns på plats. Somliga blondar just när det säger klick och "sovande" middagsgäster vill vi inte visa, detta av hänsyn till den berörda. Du som inte kom med denna gång, ge inte upp, kom till nästa års Solbackadag så får Du ny chans!

Harald Liljenroth-Almgård,
Tomas Stenberg, Madeleine Åkerfelt,
Gunnar Ekdahl

Clarence Bergman, Olaf Holm

Lasse Baalack, Ingrid Frygelius, Ola Baalack,
Thomas Ericsson

Claes Hellerström, Kristina Carlsson, Gunnar Carlson, Torgny Göransson

Sten Edström, Tord Brundt, Jean Stenberg, Christoffer Dryngel, Per Åke Skog

Gunnar Berg, Hans Holck-Clausen, Christer Lindell, Aja Holck-Clausen

Lennart Albinus, Hans Williamson, Olle Carlman

Torgny Zetterling, Mikael Löfgren, Karolina Larsson, Torgils Bonde, Göran Gebenius

Lars-Erik Willebraad, Erik "Gögl" Löwenhielm, Lars Wallinder, Christer Persson, Birger Radlund

Klas Klementsson, Dag Martin Nilsson, Andreas Ehn, Claes Landahl, Yvonne Carlsson

Björn Hellén, Carina Löfgren, Ulf Björne, Lars-Göran Swenson

Jerker Runquist-Olsson, Ingegerd von Porat, Kaj Sjönesson, Birgina Niblæus, Hans Siewert

Björn Hansen, Staffan Olesen, Martin Gerentz, Lill-Marie Persson

Kiell Fjellback, Hans Bergman, Hans Åberg, Ingvar Rudbäck

Christer Petersson, Bengt Kyllberg

HÖSTMÖTE I SANDHAMN 29-30 OKTOBER, 1999

Värdparet Ann-Marie och Lars Wikström hade som vanligt – och detta för 10:e året i rad – inbjudit styrelsen för Solbackapojkarna och andra entusiaster till sitt smultronställe, nämligen till Sandhamns Värshus.

I år hade ny transportmöjlighet tillkommit. Sedan i sommar går direktbåt under veckoslut från Strandvägen. Detta utnyttjades av ett 20-tal Solbackister och efter två timmars sjöresa klev vi iland och blev som vanligt välkommade av Lars Wikström, som tog hand om oss och fördelade logi samt gav goda råd och svar på alla frågor om alt som hör ett höstmöte till.

En annan nyhet var att Seglarhotellet nu var färdigrenoverat och flera av oss hade bokat sin övernatning där.

Aven i år kom några sjöbussar seglande på egen köl och när vi alla samlats och räknats in visade det sig att vi var 39, som deltog och som intog millenniets sista Solbackamiddag. Och vilken middag! Den "Skärgårdsbuffé" som dukats upp gjorde verkligen ingen besviken. Frågan är om det är möjligt att överträffa detta till nästkommande år. För vi hoppas att vi även på 2000-talet kan få umgås i Sandhamn varje höst.

Bara som en liten aptitretare från detta magnifika bord; vad sägs om en av alla rätter, "små snittar på pumpernickel med Harröröra toppad med sikrom". Jonathan Swift lär ha sagt att "fisk bör simma tre gånger; först i havet, sedan i smör och till sist i gott vin". Det var precis vad alla de slags fiskar som ingick i denna buffé hade gjort och gjorde. Och alla vi som njöt av dessa delikatesser trivdes som fisken i vattnet.

Speciellt glädjande var att årets Sandhamnmöte inte bara lystes upp av en blek höstsol utan även av ovanligt mycket kvinnlig färgning. Hallelujah, it was raining women! Damernas antal uppgick till 11, vilket lär vara rekord. Vi hoppas få se ännu mer av den varan vid kommande tillställningar. Det lär ju vara så att bakom varje framgångsrök Solbacka-elev står en förvärnad hustru, make, sambo eller särbo. Varför inte ge henne eller honom möjlighet att få vara med och tala känna våra kamrater och dela minnen och skrönor från vår skoltid?

Stämningen låg alltså på topp och vår käre Axel "Acke" Ericson slog huvudet på spiken när han uttryckte att "Sandhamns Express, d.v.s. båtresan, går lugnt men när man kommer in till middagen börjar det ralla!" Och rullade gjorde det med besked. Rullade gjorde skratten, tal hölls, snapsvisor sjöngs, mannen, historier och skrönor berättades och även lyriken fick sin beskrilda del, för under middagens lopp hade Ola Sandborg diktat följande hyllning:

*När Wikströms bjöder fisk från Sandhamns vassar,
då "Backen"-gänget till Värshuset tassar,
till detta kalinariska bord.
Här hör man så kloka ord
om lärare och om elever
om hur vi idag alla lever,
om alt det som finnes att minnas.
Men hur skall alt detta nu hinnas,
alt detta bara i kväll?
Men Wikström har är ju så snäll,
så vi välkommas åter till nästa höst;
och för detta vi höjer vårt glas till vårt bröst!
SKÅL!*

Just när lördagsmorgonens styrelsesammanträde skulle inledas, utbröt kaos. En kär hustru som skulle följa sin make med tidiga morgonskålarna var plötsligt spårlöst försvunnen! Ett kaotiskt efterfrågande och letande gav inget resultat. De mest fantasiegående och makabtra teorier framkastades och styrelsen var ett tag inne på att anordna skallgång. Tack och lov blev upplösningen odramatisk och den nästan till psykisk kollaps drivna, men till sist överlycklige maken, kunde ifterförenas med sin "Förlorade hustru" på båten som lugnt ståvade mot hemmets lugna vrå.

Därmed kunde styrelsemötet återgå till agendan och i något så här ordnad form diskutera och klubba kloka beslut, vilka snabbt och rekorderligt protokollfördes av vår nye sekreterare.

OCH SÅ HÄR SÅG VI UT I SANDHAMN

Axel "Acke" Ericson, Lars Wikström

Gudrun "Gruje" Carlsten, Ernst Nyberg, Owe Svedberg

Bo Stibbeck, Hans Hoppe

Ann Sundvall, Lars Frisell

Ola Sandborg, Madeleine Åkerfelt

Lars Andersson, Birgitta Frisell

Peter Rudsick, Carl-Olov

Kerstin Nilsson, Per Olav Hoppe

Dag Martin Nilsson, Gunilla Roslund

Elisabeth Persson, Ingemar Matsgård

Jan Munkberg, Ann Marie Wikström

Christer Persson, Marianne Wallberg

Sigrid Ericson, Lars Wallinder

Christina Hoppe, Margareta Hellerström

I "BACKEN" SPEGELN

Följande alster är föranlett av och som en uppföljning till Åke Rotsenius artikel i 1997-1998 års Solbackatidning "Minnen ur livet på Backen".

SÄREGET MÖTE PÅ HÖG NIVÅ Fredrik Hultbom (1955-1959)

Någon gång i slutet av 50-talet var jag tillsammans med mina föräldrar i skid- och lyxorten Davos på semester. En kväll – efter en överdådig middag – gick jag till den luxuösa baren för att ta ett glas vin. Jag kom upp på en ovanligt hög barstol och efter en stund fick jag sällskap av en man i 40-årsåldern som "taalade" med en svensk-finsk trevlig brytning. Efter en stund frågade han mig var jag kom ifrån och när jag svarade att jag kom från Sverige svarade han själv att "Joo, där har jag gått i skolan". Jag frågade var han gått i skolan och då svarade han att han gått i skolan på Lundsberg och blivit relegegrad därifrån. "Jaha", svarade jag och då fortsatte min barkamrat "Och sedan gick jag på Sigtuna Internatläröverk och blev relegegrad" – "Jaha", och sedan frågade han "Vad gör Du då?" "Ja, jag går på Solbacka Läröverk..." Och efter ett par sekunder så sa han,

"Jamen, för faun, där har jag också gått" - men då tyckte jag att det började gå för långt så jag undrade om han verkligen talade sanning. "Där arbetade ju den här snygga Hjordis Genberg som sen blev gift med David Niven. Jag kommer ihåg var hon bodde och vi var tillsammans lite granna, som Du förstår". Och då tänkte jag att det stämmer ju faktiskt, hon jobbade ju som servitris på Solbacka några år innan jag gick där. Så jag frågade "Du blev väl relegegrad från Solbacka också?" Och då hoppade han ner från barstolen och frågade om vi inte kunde lägga bort titlarna. "Joo, sa jag, det gör jag gärna" och så stod vi mitt emot varandra och då sa jag att jag heter Fredrik Hultbom och då sträckte han fram sin hand och vi skakade hand och då sa han "Jag heter greve Armfelt" med kraftig finsk accent.

Redaktören tycker att här är Hector Hugo Munros ordspel verklig på sin plats:
"Man shall inte vänta sig att en pojke skall vara fördärvid förrän han har gått i en fin skola."

Före pressläggning nåddes redaktören av det tragiska meddelandet att Fredrik Hultbom hastigt lämnat oss.

Vi träffades på Solbackadagen i maj 1999 och diskuterade hans manus och även efter detta hade vi ett flertal samtal med varandra om manus, fotografier etc. Att denna berättelse nu publiceras, i samråd med hans bror Gustaf, utan att författaren själv fick se det i tryck, är tragiskt. Hans bidrag gör emellertid att han för alltid kommer att finnas kvar i våra minnen.

Requiescat in pace.

INSÄNT

Så var det med det!

Redaktörens betänkligheter beträffande rektor Folke Godings idrottsutövande (Solbackatidningen 1997-1998) har resulterat i två brev. Per Tranquist skriver "att Folke Goding i sin glans dagar var en stor friluftsmänniska som trivdes i naturen, var skid- och skridskoskoniövare och duktig cyklist." Detta bekräftas även av en artikel i Solbackatidningen/hösten 1955, "Cykeltur med lunch", varifrån följande är saxat:

Samtidigt som vi kom, anlände också rektorn (ensam!) och en stund senare kom de grabbar som försökte hänga rektorn i kölvattnet.

"Det var en härlig liten tur", berättade rektorn vid framkomsten. Sedan hoppade han av cykeln, spänstig som en 17-åring, medan grabbarna ramlade av sina cyklar som 65-åringar."

Ytterligare bekräftelse på rektor Godings fysik framgår av Axel Ericsens brev.

"Vill nämna att jag åkt skidor med honom. Trots hans då 100 kg tunga lekanen behärskade han skidor och stavar förvånansvärt bra. Men framför allt var han en hejare på cykel. Här ett par exempel:

En höstdag "utlyste" Folke "idrottsdag på cykel". Jag fick uppdraget att ta hon i den grupp Folke ledde. Det blev en cykeltur som jag ej kan glömma. Full fart från början. Så fort har jag varken förr eller senare cyklat, och förmögligen ej heller eleverna. Efter ca. tre mils åkning var jag så slutkörd att jag ej kunde tillgodo göra mig den korvhinch som utspisades i en ekhagsbäcke i närheten av Ånhammar.

I slutet av 30-talet anställdes Sven Gothberg som gymnastiklärare. Gothberg var stark och vältränad. Anställningen bekräftades med ett handslag (det räckte, skriftligt kontrakt obehövligt) och Folke sa: "Vi konfirmerar med middag på Stadshotellet i Söderort". "Ja tack" sa Gothberg och fick som svar: "Vi cyklar dit, jag har en cykel du får låna". Med ombyten i cykelyväskor och reservska på pakethållaren gav dom sig iväg.

En annan gång kom Folke cyklande ner från rektorsbostaden till expeditionen iförd endast skjorta och kortbyxor och skulde ut och ta en cykeltur.

Rektor Goding i sin krafts dagar.

På eftermiddagen ringde han från Örebro till kassören här på skolan och ville att han skulle telegrafera över pengar till honom så att han kunde köpa sig en kostym så att han kunde äta en bit mat på hotellet.

Med dessa vittnesbörd ur sakra källor vet vi nu hur det förhölls sig med Godings kondition. Kälforskning hade varit på

sin plats men altför noggrann sådan förstör ju ofta en god historia och så hade vi inte heller kunnat ta del av dessa intressanta inlägg.

KLISTERMÄRKEN & KAVAJMÄRKEN

Klistermärke. Pris: 20:-/st.

Beställes från:

Ernst Nyberg, Jakobsdalsvägen 27,
131 52 Nacka Strand
tel.: 08-601 97 00, fax: 08-601 99 75

Kavajmärke. Pris: 100:-/st.

Beställes från:

Bengt Olof Norrby, Skälby gård,
152 97 Södertälje
tel.: 08-550 960 21, fax: 08-550 960 02

Expeditions- och portoavgift tillkommer.

Dessa märken kan även köpas vid årets Solbackadag.

HAN BRINNAR FÖR SOLBACKA

Reportören

När denna tidning når läsarna har Göran Hogestadh varit chef för Solbacka Sport & Konferens i 3 år. Denne 43 åriga Eskilstunabo, som varje dag pendlar till jobbet, har sina släktrotter i trakterna kring Solbacka. Namnet Solbacka har han hört och känt till sedan han var i koltåldern. Med hans tillträde som VD har cirkeln slutits och det är därför han känner så starkt för denna trakt och för anläggningen.

Vandringen mot Kyrksjöns strand började redan vid 13 års ålder då han fick hjälpa till i en servicebutik. Och serviceyrken har det mest blivit sedan dess.

Bakgrund

– Vad har du arbetat med innan Solbacka?

– Jag har varit slöjdlärlare, officer och som konsult vid planering och byggnation av vattenpalats och chef för Vattenpalatset i Eskilstuna. Efter detta kom jag in i hotell och restaurangbranschen där jag haft varierande jobb, bl.a. marknadschef på SARA Hotell samt försäljningschef för fyra hotell inom Elite Hotels. Innan chefjobbet på Solbacka var jag VD för Edison Hotell i Västerås. Inom hotell- och restaurangbranschen har jag varit verksam i över 11 år. Jag har haft mellersta Sverige som mitt arbetsområde, men har hela tiden bott kvar i Eskilstuna och pendlat till de olika arbetsplatserna.

Av en tillfällighet läste jag att den förra VD:s arvode ring hade löst sig, så jag antog att Solbacka Sport & Konferens saknade VD. Jag skrev ett brev till ordföranden, träffade honom och vi fann varandra. Mitt arbete började jag i april 1998. Trots det dagliga pendlandet känns det som om jag kommit hem och det är första gången som jag går in i ett nytt jobb där jag inte funderat på vad jag skall göra härnäst.

Intresse för Föreningen Solbackapojkarna

– Vad jag förstår brinner Du inte bara för konferensanläggningen utan känner även starkt för skolan, dess historia och Föreningen Solbackapojkarna.

– Skolan och skoltidens historia är den grund som jag vill bygga på och skolans historia skulle inte vara lika levande om föreningen inte fanns. När jag pratar om bakgrund och historia för mina gäster knyter jag det alltid till den tid skolan verkade här och till att föreningen förfarande i alla högsta grad är aktiv. Att vi nästa år fyller 100 år är också viktigt. Vi har uppnått en viss ålder, har en intressant historia och behöver inte vara ett slott för att ha en framgångsrik konferensverksamhet. Vår viktigaste profil är naturligtvis våra aktiviteter, men de har ju ingen historia men vi har skolans historiska verksamhet att bygga på. Det finns inget annat att luta sig mot.

VD rollen

– Hur ser Du på VD:s roll i Solbackas konferensverksamhet?

– Jag tror att det krävs en speciell typ av management. Under de senaste åren har man visserligen haft chefer men kanske saknat ledare. Personalen här är en otrolig resurs, och jag tror inte att jag varit på något ställe där det finns så mycket kunskap samlad under samma tak och då menar jag total kunskap, inte bara i sin profession. De bor och lever här ute, har alltid hört talas om Solbacka, så det är mycket mer än bara en arbetsplats.

Just nu är vi 28 årsarbetande, vilket innebär 35 personer som arbetar deltid/beltid. Dessutom har vi ett 40-tal timanställda som jobbar med bl.a. våra aktiviteter. Nu har vi även beslutat att i stort sett alltid ha öppet så f.o.m. sommaren 1999 har vi även sommaröppet och säljer golf- och sommarpaket. Anledningen är uppenbar. Här finns en miljö som är oslagbar med bad, vanliga fiskejöar och sjöar med ädelfisk. Vill man cykla på smävagar eller hyra en mountainbike, är de naturliga förutsättningarna de allra bästa, så vi tyckte att det var synd att stänga under den vackraste årsdelen. Dessutom kommer vi att få 5 hål till på golfbanan till sommaren 2000, vilket innebär att vi då har en 18-hålsbana.

Klostret

– Alltsedan Solbackaföreningen flyttat från Sjöstugan till Klostret är det naturligtvis för oss intressant hur Du ser på Klostret och dess framtid.

– På överväningen finns f.n. två lägenheter till folk inom golfklubben. Nedre botten använder tennisskolan Zabrodsky och Föreningen Solbackapojkarna har två rum till sitt förfogande. Jag har inte något intresse av att bygga om Klostret till konferenslokal. Sådana har jag tillräckligt av. Däremot – och här kommer jag tillbaka till skolans viktiga historia – skulle jag kunna tänka mig att bygga om så att vi fick ett tidstypiskt lärar- och elevrum, som det en gång i tiden såg ut. Syftet skulle vara att få ytterligare en "utställning" (förutom den som finns i Skolhuset) men att man även kunde använda det som logi så att den som vill kan få prova på att bo som man en gång gjorde under skolans tid.

Det här är inte aldeles genomtänkt, men jag vet ju att Klostret är den äldsta byggnaden – Nåin finns ju inte kvar – där det hela startade. Utan att lova för mycket, nog skulle det vara intressant att starta en sådan diskussion om vad vi och föreningen tillsammans kunde göra. Det skulle naturligtvis vara kopplat till någon form av avtal. Men först kanske man borde åtgärda själva byggnaden. Om föreningen har några eldsjälar som skulle kunna fundera på en inre renovering så skulle jag kunna tänka mig att titta utvändigt d.v.s. att ta bort plåtschabracken som är byggt åt fel håll och att bygga på den gamla trappan som även den är byggd åt fel håll. I ett allra första steg skulle en ytterre målnings kunna vara värt väldigt mycket.

Vi borde öppna en dialog för att se vad vi vill och vad vi kan åstadkomma tillsammans.

VD:n Göran Hogestadh framför Mässen på Solbacka.

Fotograf: Jan Gustafsson.

Fritidsintressen

– För att lära känna Dig vore det intressant att få veta lite om Dina familjeförhållanden och fritidsintressen.

– Familjen består av hustru och två barn 12 och 14 år. Hustrun är egen företagare och driver en gammal anrik frisersalong i Eskilstuna. Vi har även en fyrbent 55 kg tung familjemedlem av rasen Berner Sennen som ofta är med på Solbacka. Hunden Bernies uppgift är att få till avbrott i arbetet, att komma ut i de marker, dungar och skogar som, vad jag förstår, livligt frekventerades av gosar, både som gömslen vid smyggrökning som andra otillättna äventyr, på den tiden det begav sig.

Dessutom spelar jag lite golf, vilket faller sig naturligt med en bana så nära, men jag började med golf före när jag kom hit.

Jag ser det som ett stort privilegium att jag fått komma hit med alla de möjligheter som Solbacka, dess personal och den omgivande naturen erbjuder.

SOLBACKAKAVAJEN

Reportören

Jag vet inte när det bestämdes att eleverna på Solbacka skulle bär skoluniform, men det skedde säkert ganska tidigt i skolans historia då ju Solbacka hade de engelska internat- och privatskolorna som sin förebild. De första fotografierna av gossar iklädda Solbackakavaj verkar vara från 40-talet, även om man redan tidigare hade speciella mössor. Vi som gick på 50-talet ifrågasatte inte reglementet att bär Solbackauniform, då det ju var en förordning givet av sådana auktoriteter som rektör och skoledning. På senare tid diskuterades förvisso kavajens utformning och det fanns krafter som ville popularisera jackan och till och med helt ta bort "hästfliten". I mitten av 60-talet påstods det på fullt allvar att många skolkände från söndagsmiddagarna bara för att slippa ta på sig denna persedel! Tio år tidigare var inställningen en annan. Man var ganska stolt över sin kavaj.

Solbackakavajen var obligatorisk vid speciella, högtidliga tillfällen som söndagsmiddagar, hemresor och skolvälvningar. Reglerna för klädsel vid dessa tillfällen var klara. Till kavajen hörde vit skjorta, grå byxor och svarta skor.

Följande historia handlar om ett fall där denna uniforma klädespersedel ställde till det för dess bärare. Den har berättats av två oförfvitliga Solbacka-elever, som båda var med vid den aktuella händelsen och deras versioner överensstämmer nästan till punkt och pricka och bekräftas dessutom av fotografier.

Med författarens rätt till imagination har jag låtit händelserna utvecklas enligt följande.

Det hela utspelade sig under slutet av det glada 50-talet, denna underbara tid när pizza var en exklusiv italiensk specialitet, när Coca-Cola var en nymodighet från USA och hamburgare ännu inte var uppfunden eller introducerad i vårt land utan hette pariser, när Hermods annonserade att om man ville ha bättre betyg skulle man ta en kurs hos dem och det var ett absolut måste att gurgle sig med Vademecum munvatten. P-piller hade inte lanserats men kliniska provningar hade just påbörjats.

Detta är hade en av gymnasiet realklasser ett sammansvetsat gling av kroniska sommarkursdeltagare bland sina elever. Deras företagsamhet kunde inga gränser även om skolan gjort och gjorde sitt bästa just för att slita gränser.

En av gossarna hade sin hemvist inte alltför långt från skolan, dock på vederbörligt avstånd så att det som där skulle tilldraga sig inte skulle komma till skolans klätte-

"Hippan i full swing"

dom, såvida det inte inträffade saker av sådan magnitud att det kom att refereras i Sörmlands Allehanda.

De sammansvurna höll sig under den vecka som föregick denna händelse för sig själva, tisslade och tasslade, utbytte fornöjda leenden och blickar av samförstånd. Man kan lätt föreställa sig kanslan av högt ställda förväntningar som dessa Olympens Gudar kände inför den kommande tilldragelsen. Timmarna och lektionerna segade sig fram och verkade oändliga till sista lektionen antingen var slut och frihetens timma slog.

Den aktuella hemresehelgen hade förheretts väl. I stället för att resa till sina respektive hemorter hade de sammansvurna planerat en föräldrafri hippa – den tidens benämning på party – där även väna varelser av det motsatta könet hade inbjudits. För att garantera en lyckad tillställning och för att lossa de hämningar som gossar i denna ålder ofta har att brottas med, hade man anskaffat brända och destillerade drycker. Tanken var naturligtvis också att dessa drycker skulle göra det "svaga könet" ännu svagare.

Som tidigare nämnts var Solbackakavajen påbjuden vid hemresa. Dessutom ville man alldelvis säkert drapera sig i denna ståndsmärkning, ett signum som av utomstående väna jungfrur skulle uppfattas som att man var en yngling av börd, eller åtminstone hade föräldrar som hade råd att sända sin son till denna exklusiva skola.

Hur det praktiska med förming, dryck, allt som hörde en riktig hippa till, hade anskaffats eller organiserats, fortäljer inte historien. Men inget är ju omöjligt för en Solbacka-pojke. Allt var klart för en hejdundrande hippa, en hippa som nu äntingen en större krets kan få del av.

Det hela utspelar sig i en villa omgärdad av en välvärd trädgård, inramad av en pumpig granhögg som effektivt skyddar mot insyn från eventuellt nyfikna blickar.

Föräldramona har denna helg åkt till Västerås, så huset är garanterat föräldrafritt. Förberedelserna för en magisk aktion är i full gång. Man gör smärre ommöbleringar, placera ut levande ljus för att förhöja stämningen, förbereder mat och dryck, och sig själv. Förväntningarna skruvas upp och hela huset fylls av pulserande spänning. Nedräkningen till timmen F, när de inbjudna flickorna ska anlända, har börjat. Mer eller mindre på angiven tidpunkt anländer de. Gossarna tar emot på trappan, alla propert klädda i sina Solbackakavajer. Man hälsar hjärtligt välkommen; vad roligt att alla kunde komma, och stig för all del på! Vilf inne i salongen iakttar de som inte tidigare träffats varandra både blygt och i smyg och har lite svårt att få igång konversationen. Men hjälps finns och dessa serveras som en kyld välkomstdrink som säkerligen hade spetsats med vodka. Effekten uteblir inte, tungornas band lossar och samvaron blir alltmer otvungen och hjärtlig. Gossarna berättar om de senaste uppseendelevitande handelserna på "Backen", lärarna får sina fiskar varma, och endast Kaxis vanligaste diskussionslinne, nämligen flickor, diskuteras inte, i övrigt allt det andra d.v.s. pipmärken, tobak, bilar, musik och den senast i aulan visade filmen. Allmänt beklagar man sig över den stränga skoldisciplin som man måste underkasta sig, men alltid med en underton av att man suntidigt är stolt över att gå på skolan.

En supé enligt gängse 50-talsnorm, bestående av varma smörgåsar, diverse annat smått och gott, massor av frukt och vitt vin tillredes gemensamt samt immundigas under gemytliga former. Stämningen blir alltmer otvungen och frigjord. Ungdomens eufori, alkoholens rusverkan på nervsystem och hormoner sätter alltmer sin prägel på tillställningen.

För att läta upp stämningen ytterligare, och på grund av alkoholens avtrubbande effekt på omdömet, kommer några glada garconer på att ett practical joke, just vid detta tillfälle, skulle vara på sin plats. Man väljer ut den

som skall drabbas, en gosse som man vet har vidtagit speciella mätt och steg just för kvällen, och vidtar i smyg en liten åtgärd som kommer att få avgörande betydelse för huvudrollsnehavaren.

Dag går mot kväll som övergår i natt och samvaron blir alltmer intim. En överförfiskad yngling halvligger i en schäslong och stirrar ut i tomma intet. En annan sitter på hemlighuset och är inte helt kurant. Röken från den tids populära cigarett Chesterfield, ligger tät, radiogramfonen spelar "I could have danced all night", några dansande par rör sig till dessa smäktande toner och några par försunner upp på övervänningen för att ostört umgås på tu man hand.

Plötsligt avbryts den förtätrade stämningen av ljudligt klampande i trappan från övervänningen. Echaufferad, med flackande blick och med hår och kläder i oordning kommer huvudrollsnehavaren nedslapplande. Indignerat pekar han på den klädespersedel som han släpar i golvet och utbrister med grötig och förbittrad röst, "det här är inte min Solbackakavaj!" Denna kommentar är endast begriplig om man vet att alla i sällskapet slängt av sig sina exakt likadana kavajer, lite här och var i huset. Under rådande förhållande är det naturligtvis svårt, för några omöjligt, att veta vilken Solbackakavaj som tillhör vem. Vem som helst i gänget kunde ha varit drabbad. Men den kavaj som den, till för några ögonblick sedan, virile Don Juan släpar runt, är faktiskt hans kavaj. Emellertid har hans "illvilliga" kamrater avlägsnat något mycket väsentligt som han förvarade i bröstfickan. Detta något var den personliga tingest som i stundens hetta skulle ha bidragit till, och varit en garanti för, att allt skulle bli fullbordat. Där i hans bröstficka skulle det ha funnits till hands när situationen så påkallade. Nu fanns det inte på plats och katastrofen är ett faktum. Hans logiska slutsats är att han av misstag tagit någon annans Solbackakavaj vars bröstficka följaktligen inte hörde detta viktiga attribut. Detta bittra konstaterande, och den stora besvikelsen, har snabbt förvandlat Don Juan till en slokörad Dymg Johan!

Aven om de invigda känner ett visst medlidande med den olycklige, som på detta drastiska sätt undanhållits möjligheten att "nå den stora lyckan", hade de svårt att hålla sig för skratt, och lin en gång visa sig ordspråket vara sant, nämligen att, "den största lyckan och glädjen är skadglädjen". Huruvida eftertankens kranka blekhet hemsökte de sammansvurna, när val alkoholdummorna skingrats, fortäljer inte historien.

Hade Solbackakavaj inte varit obligatorisk vid hemresa, hade kvällen för den drabbade ynglingen antagligen förlöpt lyckligare och enligt uppgjorda planer.

"I could have danced all night"

DUBBEL LINDAHLARE MED SKRUV

Hans "Skruv" Karlsson (1954 – 1959)

Den här episoden utspelade sig när jag gick i RI på höstterminen 1954.

Mina klasskamrater, Sven Johan "Nalle" Jeansson från Kalmar, som tyvärr omkom i en bilolycka för några år sedan, Björn Lindahl från Karlskrona och jag från Skruv i södra Småland, kom alla från södra Sverige. Vi bodde på Västerbo I, kom efter varandra i bokstavsordning i skolkatalogen och åkte till och från Solbacka med samma tåg. Vi ansåg att vi måste kunna åta prydligt och godt i restaurangvagnen från Norrköping. För detta krävdes emellertid slantar, vilket var en ständig bristvara. Jag vill minnas att "lärjunge tillåttes ej innehava andra kontanter än de genom skolans försorg varje vecka utgående för ringarna RI och RII, dvs 4 kronor". Det är klart att den tillskottet inte på långa vägar räckte till utspisning i restaurangvagn. Det krävdes således tillskott av medel och vi funderade en hel del hur vi skulle kunna åstadkomma detta tillskott.

Själva uppenningen till denna historia var att utnyttja en av Björn Lindahls egenskaper, nämligen den att han inte var rädd för nägonting. Idén kom när vi tre var på väg till kiosken och hade kommit till grustaget som låg till höger inne i skogen. På kanten av grustaget stod Lindahl och pastod att han kunde göra ett "svanhopp" ner från branten. Detta ville vi naturligtvis se. Han tog sats, utförde hoppet och rullade ihop sig just som han skulle slå i gruset.

"Nalle" Jeansson: "Det vägar du inte göra om!" Lindahl klättrade uppför branten och gjorde naturligtvis om hoppet.

Efter denna magnifika torssimhoppssrestation, inte alls olik en "dubbel Mollbergare med skruv", uppstod tanken att Lindahls talanger på något sätt borde kunna användas till vår fördel och förhoppningsvis inbringa de sköna slantar som var intradesbiljetten till det mobila, kulinariska Schlaraffenland, nämligen restaurangvagnen från Norrköping söderut.

Foto: Jari Kavvits
Platsen där "dubbel Lindahlare med skruv" utfördes. Detta foto är dock taget i november 1999.

Efter intensiv tankeverksamhet och olika vanskinniga förslag, endes vi till slut om att Lindahl skulle cykla ner från simhopptornets 5 meters avsats rakt ner i sjön Misteln! Allt detta skulle ske mot att åskådarna skulle betala inträde för att få åse detta dödsföraktande vattencykelnummer.

För att åskådarna skulle få rejäl valuta för pengarna var Lindahl där och tränade för sitt hopp. Vi hade bundit rep om cykeln så att den inte skulle försvinna ner i djupet för gott.

Efter förberedelser i det Rördolda ansåg vi att cirkusnumret närt sin fulländning. Information om den kommande händelsen sprids ryktesvägen och på ingen tid alls hade de flesta av skolans elever hört att en bravad av aldrig tidigare skadat sleg skulle gå av stapeln vid badplatsen.

Vi hade tagit inträdesavgift från alla intresserade Solbacka-elever, 50 öre eller 1 krona, eller vad det nu var. Ett stort antal elever var på plats för att åse terminens absoluta topphändelse. Förväntningarna var högt uppskruvade och spänningen låg på bristningsgränsen.

Just när Lindahl sätter sig i sadeln för sitt luftvatten-spräng, ror Erik Birck och Bo "Pippi" Magnusson ut en vassrugge, försedda med diverse fiskeutrustning. Säker mycket förvånade över denna ansamling elever, men utan att förstå sammanhanget, trodde de väl att alla samlats för att titta på när de metade.

Birck, som hade en viss pondus i skolan, uttryckte med skarpa och med sin finska brytning, "alla elever försvinner från stranden!" Så var dom borta och där står den stackars Lindahl på S-an med sin cykel och det blir naturligtvis inget cykelhopp.

Två dagar senare gjorde vi ett nytt försök utan metande lärate i vassen och då utförde Lindahl sin berömda "dubbel Lindahlare med Skruv" och vi hade våra inträdespengar och kunde smörja kräset på tåget.

NÅGRA ORD FRÅN WEB-MASTERN

Initiativet till Solbackapojkarnas hemsida — www.solbackapojkarna.com — kommer från Lasse Baalack som initialet även skött det hela med den härn. Däremot hade han ej för avsikt att "ratte" den vidare. Därför blev jag, med anledning av min verksamhet, tillfrågad i samband med sistidna årsmöte, om jag hade lust att ta hand om det hela. Jag samtyckte.

Avsikten med hemsidan är att förbättra och att fördjupa kontakten mellan gamla Solbackapojkar och Solbackaflickor i förskingringen, vilket detta näf faktiskt möjliggör på ett helt annat sätt än de traditionella kontaktvägarna.

Delmål två är att öka anslutningen till avdelningen "Affärskontakter", då vi vet att många "föredettingar" är egna företagare, och att vi på så sätt skulle kunna öka affärskontakterna mellan gamla elever. Budskapet är alltså kolla hemsidan innan Du tar ett affärsbeslut, det är

kanske billigare där, och Du får garanterat bästa tänkbara service! Därför ber jag alla företagare med internetanslutning att anmälja företaget till sidan "Affärskontakter". Anmälningsavgiften är 500:- och den löpande årliga kostnaden därefter är 100:-, alltså en mycket liten kostnad för att synas på nätet. Syns Du så finns Du!

För att ytterligare sprida information om hemsidan medföljer en dekal denna tidning. Behöver Du fler, köper Du dessa från mig till ett pris av 20:- där exp. kostnad och porto ingår. Bifoga gärna kuvert med Din adress.

För att undersöka hur många som har internetanslutning och alltså har möjlighet att besöka hemsidan, ber jag dig fylla i den bifogade enkäten och returnera denna till mig.

*Eder forbundne Lasse Wallinder
lasse@screenpeace.se*

NYA I MEDLEMSMatrikeln

Som Du kanske sett finns numera Föreningen Solbackapojkarnas medlemsregister utlagt på vår hemsida. Den har säkert en viktig funktion att fylla. Här finns en lista med namnen på de nya medlemmar som tillkommit under det senaste året. Vi önskar dessa hjärtligt välkomna i föreningen och hoppas få se dem vid kommande Solbackamötet.

Vi passar också på att påpeka att matrikeln hela tiden måste uppdateras. Hittar Du felaktigheter, eller saksar Du någon, var vanlig kontakt Gudrun Carlstén (adress på tidningens första sida).

OBS!

När du flyttar, meddela även föreningen om adressändring. Varje år är det åtskilliga medlemmar som försvinner och många av dessa tror sedan att föreningen upphört att existera då man inte längre får någon tidning eller hör något från föreningen.

Ahlm	Peter	Mosebacketorg 6	116 46 Stockholm
Backman	Christer	Surbrunnsgatan 12	114 21 Stockholm
Baalack	Ola	Ballykeane Stud, Redcross CO Wicklow, Ireland	
Blekte	Dina	Sveavägen 109	113 50 Stockholm
Dahl	Lennart	Söderberga Allé 52 BV	162 51 Vällingby
Drangell	Christoffer	Box 535	239 24 Skanör
Eksstrand	Johan	Ekstratech Connect AB, Nygatan 53	702 11 Örebro
Emanuelsson	Birgitta	Hjortilgatan 46 A	753 37 Uppsala
Gilmark	Håkan	Fagerstavägen 6	871 60 Härröstrand
Hallinger	Jan	Göteborgsvägen 66A	433 63 Sävedalen
Hedström	Johan	Kronobergsgränd 15	112 38 Stockholm
Hogestadh	Goran	Solbacka Sport & Konferens	640 51 Sjörsjö
Holm	Klas	Salagatan 4 A	753 30 Uppsala
Holmberg	Per	Börjegatan 1 A	753 13 Uppsala
Kärneus	Allan	Storegatan 48	114 36 Stockholm
Kjällgren	Lennart	Mölnindalsvägen 29	412 63 Göteborg
Kolthoff	Kjell	Pilflinksgränd 24	183 51 Täby
Kvick	Agnete	Noreens väg 20	752 63 Uppsala
Königsson	Ebba-Stina	Graneberg	640 51 Stjärnhov
Liliequist	Anders	Villagatan 12	852 34 Sundsvall
Liliequist	Jan	Storgatan 54 B	852 30 Sundsvall
Lindquist	Håkan	Borgvägen 4	752 36 Uppsala
Lindskog	Thorwald	Remnavägen 23	641 35 Katrineholm
Marwig von Essen	Lena	N.Rudbecksgatan 10	752 36 Uppsala
Modig	Rolf	Farkostvägen 8	181 35 Lidingö
Müller	Thomas	N. Slottsgatan 22 B	803 25 Gävle
Nilsson Schirber	Ulla	Storskogsgränd 9	752 45 Uppsala
Nilsson	Ulf	Karlbergsvägen 22	113 27 Stockholm
Nordberg	Nils	Stapelgränd 25	973 41 Luleå
Norm	Klas	Suckunge, Odensala	195 92 Märsta

forts på sid 19

HÄNT/HÖRT/SETT

"Skvallerspalten" skulle kunna fylla ett flertal sidor i tidningen, om det bara ville skvallras lite mer. Har Du några nyheter, antingen om Dig själv eller någon annan, så ring, faxa, skriv, eller sänd e-post och berätta.

Per Frimodig (70-73), har arbetat på Pharmacia Diagnostics i Uppsala och som personalchef på Becker Acroma innan han som rekryteringskonsult startade PE Rekrytering i Uppsala. E-post: frimodig@algonet.se; www.rekryteringsar.nu

Thomas Edberg (62-70), bedriver f.o.m. 1 februari 1993 eget företag, Efficon management AB. Verksamheten är inriktad på frågor om vitalisering av företag, marknadsutveckling, placement av nya chefer, affärsscoaching och elektronisk handel. E-post: thomas.edberg@efficon.se; www.efficon.se

Olof Milveden (70-73), bor sedan ett antal år tillsammans med fru och tre barn i Jakarta, Indonesien. Han är direktör på läkemedelsföretaget Merck med ansvar för Asia-Pacific. E-post: milveden@merck.co.id

Christian Hoppe (71-73), är sedan 25 år bosatt i Tyskland där han arbetar som hundläkare i Berlin.

Lars "drulvan" Nilsson (69-70), bor sedan ett par år i Lerum utanför Göteborg där han driver en egen konsultfirma.

Nils Bonning (70-73), har slutat att sälja windsurfingbrädor och ägnar sig numera åt försäkringsmäkleri från hemmet i Falsterbo.

Johan Ekstrand (59-63), har varit verksam 10 år i Gränges Aluminium, 5 år i Bofors Plast, 10 år i Rehau(tysk-schweiziskt företag). Numera har han ett eget bolag, Ekstratech Connect AB som jobbar bl.a. åt Ericsson. Affärsmråden: industrial business development, intellectual capital development, international sales & marketing, import & export. Dessutom sysslar företaget med kvalificerad folkverksamhet med språken engelska, tyska, franska spanska och polska. E-post: j.ekstrand@telia.com

Johan Bergenstråhle (56-59), kallar sig själv "natur-idiot". Efter att ha jobbat på Skansen 1963-1968, där han tagit hand om diverse djur och berguvior, har han efter en sejour som djurparksdirektör i Simlångsdalen i Halland, flyttat till Härjedalen. Här har han tagit initiativ till Östra Härjedalens Biologiska Förening och byggt upp en omfattande bevakningsorganisation till skydd för hotade djur- och fågelarter. 1995 tilldelades han Härjedalens kommunens miljöpris. Men inte nog med detta. I Renumen har han även sin rumsmedja där han skrivit dikter och skriver singtexter i massor. Han är även country-musikfantast, ett intresse som har kommit med åren.

Carl-Olov Munkberg (46-48). Efter studenten 1948 blev yrkesinriktningen revisorsbanan och det började också så, men det förde in honom på helt andra banor, nämligen resor och transporter. 1954 hamnade han som revisor hos en auktoriserad revisor med Dagens Nyheter

som uppdrag. DN ägde Airtaco, tidningsflyget i Sverige, som transporterade Expressen och Aftonbladet till landsorten och tog passagerare på hemväg. DN erbjöd honom posten som kamrer och personalchef vilket han accepterade 1955. Airtaco blev grunden till Linjeflyg som startade i januari 1955 och personalen blev i och med detta Linjeflygsanställd. Hösten 1966 erbjöds han befattningen som chef för Björknäs- och Söderörnbussarna, ägda av Stockholm - Saltsjön. Chefskapet omfattade sedan mer Stockholm-Ångslup AB med bl.a. Djurgårdsluryerna och trafik i Stockholms södra skärgård. Dessa bolag kommunaliseras 1970 och 1971 erbjöds han posten som chef för SCANAIR, ett charterbolag baserat i Köpenhamn. Carl-Olov föreslog SAS styrelse att bolaget skulle baseras i Stockholm och att Vingresor skulle inköpas. SAS godkände förslagen och 1976 ombads han ta hand om Nyman & Schultz, då dotterbolag till SAS. Efter knappt två år tillträdde han posten som chef för SAS, vilken befattning han innehade fram till 1981. 1982 var det dags för byte igen, nu till ABA (Aktiebolaget Aerotransport) moderbolag till SAS, där han verkade till 1984 då han erbjöds att ta över Stockholm - Saltsjön tillika med SILA(Svensk Interkontinental Luftrafik). Tillsammans med flyget SILA blev det återigen både bussar, båtar och resebyråer. Carl-Olov gick i pension 1993, 65 år ung, men har haft och har alljämt ett antal styrelseupptag inom transportsektorn, bl.a. medverkade han i uppbyggnaden under sju år och i försäljningen av Skavsta flygplats (Nyköping) till engelska TBI 1998. Dessutom har han medverkat i sammanslagningen av Näckrosbuss AB och SL-buss AB 1998/99 som numera opererar under namnet Busslink.

Jan Stalbring (67-71), är enligt uppgift kvar "down under" i Sydney och jobbar som management consultant, men har bytt adress. Han måste sakna sitt kära fosterland för han meddelar att alla som så önskar kan kontakta honom på följande adress: 6 Heaton Avenue, Clontarf NSW, Sydney, Australia eller e-post till jobbet: scandiviking@one.net.au

Jan Ekengren (52-57), urolog på Sabbatsbergs sjukhus (flyttar till Nacka sjukhus i april), har varit tvungen att byta adress och detta på grund av att huset på Piskvägen i Vagnhärad försvann i floden 1998. Han bor numera på Johannesberg, 197 92 Bro.

Gunnar "Saftis" Rosengren (63-67), som här ha fått sitt smeknamn av att han varken drack te eller kaffe under sin Solbackatid, träffade redaktören för Solbackatidningen på Solbacka Sport och Konferens sista vecka i november 1999, av en ren tillfällighet. Redaktören var på Solbacka för en intervju, medan Saftis var där på konferens med FMV(Försvarets Materielverk). Här har han varit anställd sedan 1988 och sysslat med luftburna vapenbärare, typ JAS. "Gamla" Solbackapojkar kommer alltså till "Backen" även av andra orsaker än Solbackadagar. Det visade sig att "Saftis" numera även borde ha smeknamnet "Tartis" då han blivit en mästare med kristyc och på att tillfreda de mest fantasifulla och

välsmakande tårtor, dock endast för hemmabruk. Te är fortfarande tabu, medan han kan tänka sig kaffe enligt följande sammansättning: 1 del kaffe, 5 delar vatten och 4 delar mjölk. Namnet på denna cocktail bör väl vara "Cafe, eau, lait"! E-post: gunnar.rosengren@telia.com.

Madelene Åkerfelt (70-73), "Solbackas sista elev", som drev Stora Nyckelviken Café, Festvåning och Konferens, har sålt anläggningen och njuter sitt otium. Kan nås på e-post: madelene.akerfelt@telia.com.

Dina Blekte, jobbar på Sabbatsbergs sjukhus och ser till att patienter faller i Morfei armar – och förhoppningsvis återuppväcks – alltså som narkosjuksköterska. Adress: se under rubrik NYA I MEDLEMSMatrikelN.

Birgitta Erickson (Jonsson) (55-59), arbetade som sjuksköterska och avdelningsföreståndare på avdelningen för öron, näsa, hals på Uppsala Akademiska Sjukhus i 33 år. 1995 tog hon över familjeföretaget Celsiusbokhandeln i Uppsala, vilken hon alltjämt driver. Om läslusten blir för svår kontaktas Birgitta på e-post: uppsala@celsiusbokhandeln.se.

Jan Hallinger (55-59), latinlisen har drivit företag inom ekonomirevisning. Jobbar huvudsakligen som golfintendent på Öijared Golfklubb utanför Göteborg. Ny medlem i Föreningen Solbackapojkarna. Golfspelande Solbackater uppmanas ta kontakt med Jan när ni har välgärna förbi. Adress: se under rubrik NYA I MEDLEMSMatrikelN.

Ola Sandborg (47-55). Officersutbildning efter skolan, tjänstgjort som reservofficer under några år, sedan inom elektronikbranschen, radio och ljudteknik. Därefter under några år turnéledare och tekniker för musikgruppen Solarplexus (med bl. a. Tommy Körberg, Karl-Axel & Monica Dominique). Från 1975 till 1983 teknisk chef på Hamburger Börs. Alltsedan 1983 driver han Sonomar Consult ett företag verksamt inom antennteknik och kommunikationsradio med huvudinriktning på marinsidan. Därtill ser man honom ofta seglande i skärgården på olika uppdrag. Redan på Solbacka var han aktivt verksam inom radioteknik som ordförande inom SARK (Solbacka Amatör Radio Klubb) samt som medlem i orkestern Black & Tan som pianist. Dessutom verkade han som ordförande i skolans sångarförbund. Hans musicalitet och sångformiga kan man få del av och njuta av vid höstmötena på Sandhamns Värdshus där han ofta leder allsången. Adress: Sonomar, Box 110, 13039 Sandhamn; tel: 070-7672337.

LarsGöran Persson (55-64). Laxåpojke, läste efter lumpen en tid i Uppsala. Därefter kom han in i bilbranschen där han förblivit till dags dato. Arbetade 5 år i Södertälje på Svenska Volkswagen. Till Uppsala kom han 1975 där familjen och företaget bott alltsedan 1957. 1978 tillträdde han som VD för bilbolaget AB G. Persson. Sedan dess har verksamheten utvecklats med flera bilföretag och idag säljer G. Perssongruppen VW, AUDI, Skoda, Seat, Scania lastbilar och bussar.

Företaget finns även sedan början av 90-talet i Lettland, där man är generalagent för Scania och Jonsered samt Hiab kranar. Koncernen har idag ca. 200 anställda och omsätter ca. 650 miljoner.

Från 15/1 1999 har LarsGöran lämnat VD-posten och fungerar idag som koncernchef och arbetande styrelseordförande i dotterbolagen.

Adress: e-post: larsgoran.persson@abgpersson.se.

Aven brodern **Jan Persson** gick på Solbacka (54-56) där han tog realexamen. Han är tillsammans med LarsGöran delägare i ovan nämnda bolag och ny medlem i Föreningen Solbackapojkarna.

Adress: e-post: jan.persson@abgpersson.se och se under rubrik NYA I MEDLEMSMatrikelN.

Jakob "Coco" Frisk (61-66), hade planer på att efter studenten gå på restaurangskola i Schweiz men därav blev intet. I stället läste han företags- och nationalekonomi, sociologi och informationsbehandling i Stockholm. Efter studierna var han chef för ett konfektionsföretag, Smuggler, i Stockholm, därefter flyttade han till Bali där han tjänstgjorde som assistant manager för ett hotell. Efter hemkomst chef för Tullgarns Värdshus vid Trosa, sedan arbetat på Sturehof, Players Inn och Caesar. Sedan 22 år driver han tillsammans med sin hustru "Coco & Carmen", en lunchrestaurang på Östermalm i Stockholm. Där finns även festvåning och företaget sysslar också med catering. Under de senaste 8 åren har han varit restauratör på skärgårdsbåten Östanå som kör sommarkryssningar i Stockholms skärgård. Adress: Banérsgatan 7, 114 56 Stockholm; tel: 08-660 11 05, fax: 08-660 99 54.

Nils Nordberg (41-dec.42) har mestadelen av sin yrkesverksamma tid arbetat inom järnhandelsbranschen: under 1951-1952 i Älvdalens sedan i Göteborg och från 1957 till 1965 i Luleå. På 70-talet var han verksam hos A. Johnsson Co i Stockholm. Som pensionär ägnar han sig åt långresor.

Adress: se under rubrik NYA I MEDLEMSMatrikelN.

Stockholm Beer Festival

Marianne Wallberg, som är projektledare för detta evenemang, inbjöd Solbackaelever till höstens ölprovning på Nacka Strand Miss & KonferensCenter. Där fanns runt 1000 olika sorters öl, cider och whisky att prova. Här ett gäng ölentusiaster från "Backen".

NYA STYRELSEMEDLEMMAR

Här följer en kort presentation av de nya styrelsemedlemmar som valdes in vid årsmötet 29 maj 1999.

Thomas Pilo, Solbackaelev 61-67, student på nyspråklig linje, handelsgym ex, ekonomexamen, lärare i företags ekonomi och matematik. Därefter reseledare/platschef i Sydeuropa och Nordafrika. Sedan 1985 egen reklam mediabyrå med tryckeri, Wexnadulens Reklam AB. Producerar en annonstidning i Hälsingland och producerar och trycker Solbuckatidningen. Det tackar vi alldeles speciellt för!

Fritidsintressen är dykning, dragbundar, utlandsresor, snabba bilar, ev. golf (som lär vara på gång) och naturligtvis sitt arbete.

Postadress: Box 94, 828 00 Edsbyn; tel.: 0271-235 70; fax: 0271-58955; e-post: thomas@wreklam.se

Lennart Albanus, Solbackaelev 47-49, student på reallinjen; veterinärexamen och legitimation därefter forskningsingenjör på FOA (Experimentell försvarsmedicin), veterinärmedicin doktor, docent i farmakologi, professor i livsmedelstoxikologi samt professor emeritus 1994. Bosatt i "den eviga ungdomens stad" och anställd på Livsmedelsverket i Uppsala 1972-1994.

Adress: Eksätravägen 132, 756 55 Uppsala; tel.: 018-402591; e-post: lennart.albanus@swipnet.se

Lars Wallinder, Solbackaelev 57-65 (med mellanspel i Stockholms Samgymnasium och Viggbyholsskolan). Läste historia 1968, sysslade därefter med fastigheter fram till 1976 då han startade två tekniska konsultbolag. 1987 sålde han sin andel i dessa och blev året därpå

bonde fram till 1994. Arbetade sedan som konsult och 1998 startade han ScreenPeace Computer Software Consultants AB. Under de senaste åren har han även arbetat som lärare. Vår nye Web-master samt revisor.

Fritidsintressen är ridning, fjällvandring, segling och scoutverksamhet. Startade och var verksam som ordförande för Hufvudstadens Spel & Bolklubb.

Adress: Widebynäs, 640 50 Björnlunda; tel.: 0158-20530; e-post: lasse@screenpeace.se

Christer Persson, Solbackaelev 63-67. Föreningen Solbackapojkarnas nye sekreterare. Tundlikarhogskola 1968-1972 i Malmö. Arbetat som nyutexaminerad i Thun i Schweiz till 1976, och från hösten 1976 verksam i Stockholm. Delägare i Karlatandläkarna med praktik i hörnet av Karlavägen och Grev Turegatan. Förutom med vanlig dental verksamhet arbetar praktiken även med implantatbehandling, amalgamsanering och snarkreduktion med snarkskenor.

Fritidsintressen är golf, jakt, vattenstånd och dykning.

Adress: Karlavägen 40, 114 49 Stockholm; tel.: 08-667 98 98 (bost.); e-post: chp@swipnet.se

Dag Martin Nilsson, Solbackaelev 63-67. Funktion: valberedning. Efter studentexamen, medicinärutbildning i Lund och läkarexamen 1973.

Specialist inom kirurgi 1979; verksam som privatpraktiseringe läkare på Citygruppen i Växjö. Fritidspioner på gården Iremåla som har skogsbruk, jakt och kräftfiske.

Fritidsintressen är: golf, jakt och hundar.

Adress: Iremåla Östregård, 362 91 Tingsryd; tel.: 0477-22077; e-post: dag.martin.nilsson@tingsryd.mail.telia.com

Vi hälsar de nya styrelsemedlemmarna hjärtligt välkomna i Föreningen Solbackapojkarnas styrelse och ser fram emot ett gott och stimulerande samarbete.

INGET NYTT UNDER SOLEN

Sedan mars 1999 har man i Stockholm återupplivat en tradition från 1957, nämligen att träffas en gång i månaden på Restaurang Tennstopet.

1957 låg Tennstopet på Vattugatan i Klara kvarteren och där träffades man första tisdagen i varje månad. Numera träffas vi på Tennstopet i hörnet av Dalagatan/Odengatan där en Solbackakille, Gunnar Ekdahl basar, sista onsdagen i varje månad kl. 19.00. Men kolla för säkerhets skull på Solbackapojkarnas hem-sida www.solbackapojkarna.com, eller direkt med Gunnar Ekdahl tel. 08-32 53 21.

Denna restaurang har en lång historia och det hela började redan 1867 som en biljardsalong, men för oss blir det intressant från 1955. Då togs Tennstopet över av källarmästare Gunnar Wiberg vars båda söner Lars och Göran gick på Solbacka. Samma år som Solbackapojkarna började sina tisdagsträffar, alltså 1957, introducerade

Tennstopet, det åktibrittiska pilkastningsspelet Dart, som första restaurang i Sverige. Detta illustreras av artikel och fotografier i Solbackatidningens höstnummer 1957 där några glada gossar ses med cigaretter och Dartpilar i högsta hugg.

1965 föll dödsdomen över Tennstopet i Klara. Wiberg fann att den välkända "Runan" vid Dalagatan var till salu. Han köpte rörelsen och flyttade verksamheten dit.

1971 togs verksamheten över av familjen Björud, känd i krögarkretsar inte minst med bLa. Stora Hotellet i Örebro. Som pryo dök svärsonen Gunnar Ekdahl upp, en pryo som kom för att stanna som källarmästare Ekdahl, och som från 1976 blivit ett begrepp för dagens Tennstopet som någonsin sin namne Wiberg var för går-dagens Tennstopet i Klara. Ekdahl är den källarmästare som ägt och drivit stället längst.

Väl mött på Tennstopet!

Solbackaträff på Tennstopet 24 april 1999.

Anders Berg med junior, Juri Kurvis, Madelene Åkerfelt, Marianne Wallberg, Källarmästare Gunnar Ekdahl, Lars Frisell, Lars Boalock, Urban Thorell och Ernst Nyberg.

ETT GOTT SKRATT FÖRLÄNGER LIVET!

Några rejala skrattsalvor dagligen ger bättre hälsa visar forskning inom detta område. Skratten startar nyttiga fysiologiska processer i vår kropp och används mer och mer i sjukvården, speciellt i USA. Men även studieförbund i Sverige försöker få oss att skratta mer. "Kom till vår studiecirke och lär dig plocka fram ditt gapskratt för välbefinnande", uppmanar ett studieförbund.

Solbackatidningen vill inte vara sämre så också vi försöker bidra till våra läsares hälsa genom följande historia och hoppas att ingen sätter skrattet i halsen.

Adam, trots att han befann sig i Paradiset Skolbacka, var inte glad, snarare ganska missnöjd. Guding frågade vad som var anledning till hans missnöje varpå Adam svarade att han kände sig ensam och övergiven och inte hade någon att umgås med.

Guding berättade då för Adam att han skulle kunna se till att Adam fick en vän, en Eva, d.v.s. en flicka, och tillräga på allt, en Skolbacka-flicka. Adam frågade förvunat, "en Skolbacka-flicka? Vad är en Skolbacka-flicka?"

Guding svarade: "En Skolbacka-flicka är precis som du, men väldigt olika på många sätt. Hon inte bara talar med dig, hon lagar din mat, hon tvättar, och hon håller alltid med dig i alla diskussioner och stöder dig i allt. Hon

kommer att föda dina barn, och hon kommer aldrig att gnälla på dig, kommer aldrig att be dig gå upp mitt i natten för att ta hand om barnen. Hon kommer aldrig att gnata och tjata, kommer alltid att medge att hon har fel, om ni någon gång skulle ha olika åsikter. Hon kommer aldrig att ha ont i huvudet och kommer att ålska dig och ålska med dig och ge dig medlidande, närmest du behöver det."

Adam svarade, "Det var som katten! Vad kostar en sådan Skolbacka-flicka?"

"En arm och ett ben", svarade Guding.

Adam övervägde kostnaden ett ögonblick och frågade sen, "vad får jag för ett revben?"

Fortsättningen är historia.....

I könsvoteringens tidevarv, och nu när varannan är Damernas, följer här kompen-sation för ovan citerade historien som föthoppningsvis faller Skolbacka-Evorna i synnerhet och "det täcka könet" i allmänhet på läppen.

Framför av buskisartisten Augustina(Siv Carlsson).

Vet ni vad idealmötten för en man är? Jo, 90 - 60 - 42, d.v.s. 90 år, 60 miljoner på banken och 42 graders feber!

Kom ihåg! "Du slutar inte att skratta därför att du blir gammal; du blir gammal därför att du slutar att skratta!"

FÖRENINGEN SOLBACKAPOJKARNA OCH SOLBACKA-TIDNINGEN TACKAR FÖR ALLA SPONSORBIDRAG!

Vi framför ett varmt tack till följande personer/företag som sponsrat föreningen och tidningen:

Bertram Afzelius, Jan Ahlgren, Arne Andersson, Bo Andersson, Gösta Apelskog, Gunnar Berg, Göran Billsten, Harry Björling, Gösta Blidberg, Sverker Boldt Christmas, Tord Brandt, Ulf Clason, Gunnar Diamant, Heinz Decker, Magnus Edsäter, Bengt J. Eklöf, Olof Ekman, Axel Ericson, Leif Ericsson, Christer Fredholm, Lenart Filt, Björn Hall, Bengt Hallberg, Richard Hallén, Bo Hamilton, Thorsten Hermelin, Per Herolf, Curt Hässler, Ann-Charlott Isenius-Sallander, Patric Jacobsson, Bo Jeurling, Bojan Johansson, Hilding Kärnäus, Bengt Kylsberg, Richard Lettsröm, Wilhelm Lilliehök, Margit Lindberg, Elsa Ljungdahl, Hans Lundgren, Ingmar Matsgård, Elisabeth Meijling-Marcusson, Carl Gustav Naucler, Birgitta Niblören, Börje Nilsson, Hans Norman, Ulf Nyberg, Bo Nyström, Hans Parneus, Lars-Göran Persson, Ulf Peyron, Karl Göran Pilgård, Herman Ramström, Gunnar Renvall, Göran Schlyter, Tomas Stenberg, Per Emil Stålquist, Carl-Eric Söderberg, Ulla Sönervall, Harald Tobiesen, Curt Thulin,

Jakob Vaikna, Gösta Wadstein, Mai Wall, Anders Wallenberg, Henrik Wallsten, Peder Westerberg, Jan Wigren, Torgil Wikborn, Hans Wikkelinsson, Anders Wilhelmsson, Lars Wilhelmsson, Bo Viweg, Lennart Orndahl.

Svenska Dentalinstrument AB, redsab AB, Woxnadulens Reklam AB/Thomas Pilo.

Det är tack vare dessa sponsoreras generositet som denna tidning kunnat produceras och distribueras och vi hoppas att liven för nästa år få in medel som möjliggör produktion av en Solbackatidning. Detta är speciellt välkommet då nästa års tidning – som egentligen skulle varit en enkel och billig variant – kommer att vara en fullständig Jubileumsutgåva. Detta med anledning av att vi nästa år firar 100 års jubileum!

Trots att den populäraste bokklappen och presenten varit den nya Bibeln, så är de böcker som ligger oss närmast hjärtat ändå bankboken och plånboken. Redaktören ber Dig titta efter om där finns något som kan tänkas komma. Föreningen Solbackapojkarna och Solbackatidningen till goda. Skulle så vara fallet, hittar Du liven i är ett inbetalningskort i denna tidning. Tack på förhand.

100 - ÅRSJUBILEUM ÅR 2001

Nästan ett sekel har gått sedan Solbacka läroverk år 1901 startades av redaktör Anders Jeurling, Stockholms Tidningens grundare.

Detta tycker vi är värt att fira, trots att Solbacka som skola tvingades upphöra 1973.

Anledningen till firandet är naturligtvis att Föreningen Solbackapojkarna i allra högsta grad lever vidare och har hälsan, men att liven Solbacka som etablissemang – om än i annan form – överlevt och frodas.

Föreningen Solbackapojkarna kommer därför att arrangera en Jubileumshelg den 18, 19 och 20 maj år 2001. En festkommitté utsätts vid styrelsemötet i Sandhamn under förra hösten och denna har sammankräkt och dragit upp preliminära riktlinjer för evenemanget. Man planerar tävlingar av olika slag, t.ex. golf och skeet etc. Samtliga lärares kommer att inbjudas och det hela kommer att dokumenteras med en videofilminspelning.

Jubileet kommer att tas upp och diskuteras på årsmötet den 20 maj i år på Solbacka.

Festkommittén tar tacksamt emot förslag och idéer men även ekonomiskt stöd för genomförandet. Var vänlig och kontakta sammankallande Lars Wikström, tel. 08-571 53 264 (arb.), 08-571 53 459 (hem), fax 08-571 53 240 eller e-post: lars.mac.gregor.e@sandhamns-värdsbys.se.

Boka in denna helg redan nu i kalendern!

FORTSÄTTNING AV: NYA I MEDLEMSMatrikeln

forts från sid 15

Nystrom	Lennart	Kommendörsgatan 8	114 48 Stockholm
Persson	Jan	Svartbäcksgatan 41 A	753 32 Uppsala
Pilo	Per Olof	Valhallavägen 14	191 49 Sollentuna
Richardsson	Alice	Diskusvägen 6	137 56 Västerhaninge
Roempke	Magnus	Klövervägen 36 A	191 47 Sollentuna
Rydell	Nils Magnus	Sem 1026	830 43 Ås
Sjökvist	Lars Wilhelm	Nynäsvägen 33	146 30 Tullinge
Sköldberg	Sara	Timoteigatan 5	118 39 Stockholm
Spijuth	Anders	Askdammsgatan 5 D	171 43 Solna
Stenberg	Jean	Angskärsgatan 5	115 29 Stockholm
Stenström	Bo	Sibyllegatan 53	114 43 Stockholm
Tell	Thomas	Luthägssesplanaden 30 A	752 24 Uppsala
Teilus	Mikael	Piemonvägen 144	741 31 Knivsta
Tham	Ove	Roslagsgatan 2	753 27 Uppsala
Tobiesen	Harald	Birger Jarlsgatan 100	114 20 Stockholm
von Essen	Johan	N. Rudbecksgatan 10	752 36 Uppsala
Wiberg	Goran	Vinterbrinksvägen 27	133 32 Saltsjöbaden
Akerblom	Nils	Karlbergsvägen 73	113 35 Stockholm
Osteman	Anders	Trelleborgsvägen 20	857 30 Sundsvall

SISTA REALEXAMEN 1970

Det är i år 30 år sedan de sista realexamenseleverna sprang ut från skolhuset på Solbacka. Samtliga klarade sig och här följer namnen på de lyckliga.

Peter Baily-Schmitterlöw, Marianne Böniger, Jarl Dahlerus, Michael Dahlerus, Inga Engström, Marie Erlandsson, Mari Evaldsson, Claes Andersson, Mats Bengtsson, Kerstin Braune, Lena Brännström, Karin Drangel, Solveig Fjellbakk, Olle Graflund, Per-Olov

Gustavsson, Torsten Gyllin, Ulf Haggström, Lars-Åke Josefsson, Maria Josefsson, Charlotte Kirschbon, Carina Langkjær, Birgitta Larsson, Christer Larsson, Anders Ljung, Bengt-Olof Norrby, Åsa Ohlsson, Nils-Eric Ottosson, Christian Pallin, Lars Wahlström, Göran Wiberg, Johan Zetterqvist.

Samtliga firar i år 30-årsjubileum. Ställ upp på ett hundraårsjubileumsparty!

Carl Wirdar Olaison
Lorichvägen 7
791 00 FALUN

Avtändare: Gudrun Carlstén, St. Annegatan 9, 611 33 Nyköping

FÖRENINGSBREV

B

VÄLKOMMEN TILL VÅRENS TRADITIONELLA SOLBACKADAG 20-21 MAJ, 2000

Kom och njut av Solbacka i sin vackraste vårskrud och träffa andra Solbacka-flickor, Solbacka-pojkar och Solbacka-vänner.

Speciellt välkomna är jubilarer från de följande årskullarna:

1945 - 55 år; 1950 - 50 år; 1955 - 45 år; 1960 - 40 år; 1965 - 35 år; 1970 - 30 år

Ett äkta jubileum!

I år är det 30 år sedan sista realexamenklassen gick ut. Ni som då fick den gråa mössan, ställ upp på ett bejundrande jubileumsparty.

Lördag 20/5	15.00	Incheckning i receptionen
	16.30	Drink i Skolhuset
	17.00	Årsmöte i Aulan
	18.30	Galamiddag i Mässen
	24.00	Korvgrillning m.m. (till självkostnadspris)
Söndag 21/5	7.30 - 9.00	Frukostbuffé i Mässen

Solbackas special meny

Lime & basilikagravad lax med cidersenapssås

Chévreffyllt oxfile med portvinssås

Hemlagad glass

Drycker Pris p.p. 395:-

Du bokar direkt på Solbacka tel. 0158 - 406 00 eller fax 0158 - 411 38,
dock senast den 8 maj!

Ett antal rum är förbokade, och "först till kvam" väljer förstås de bästa rummen efter smak och plånbok.
Priser (dubbelrum utan dusch och wc) inkl. frukost och moms från 190:- p.p.

Observera att betalning för rum och middag görs i samband med incheckningen. Detta gäller även de som endast önskar intaga middag.

Frågor rörande Jubilarer besvaras av Gudrun Carlstén, tel. 0155-21 81 35 och övriga frågor skall Peter Rudbäck försöka reda ut, tel. 08-667 54 70 eller fax 08-667 01 87.

VÄL MÖTT PÅ SOLBACKA!

Höstens styrelsemöte på Sandhamns Värdshus äger rum lördagen den 28 oktober kl. 10.00. Kvällen innan brukar styrelsemötemmarna och andra intresserade samlas till en gemensam middag.

VÄL MÖTT I SANDHAMN!

Besök oss även på vår hemsida:
www.solbackapojkarna.com